

2) Ellentétes-e a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku előtt folyamatban levő perben vitás regisztrációs adóhoz hasonló adó, amellyel a személygépkocsik minden, az első belföldi forgalomba helyezés előtti értékesítését megadóztatják, az Európai Közösség létrehozásáról szóló Szerződés 90. cikkével – amely a hátrányos megkülönböztetés és a nemzeti adórendszer hasonló jellegű hazai termékek védelmére történő protekcionista felhasználásának tilalmát rögzíti –, ha a Lengyel Köztársaságban korábban már nyilvántartásba vett használt gépjárművek értékesítését nem terheli ez az adó?

Handelsgericht Wien által 2007. szeptember 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Stefan Böck és Cornelia Lepuschitz kontra Air France SA

(C-432/07. sz. ügy)

(2007/C 283/37)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Handelsgericht Wien

Az alapeljárás felei

Felperes: Stefan Böck és Cornelia Lepuschitz

Alperes: Air France SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 2. cikkének 1) pontjával és 6. cikkével együttesen olvasott 5. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy a 22 órás késedelem a 6. cikk szerinti késésnek minősül?
- 2) A 261/2004/EK rendelet 2. cikkének 1) pontját akként kell-e értelmezni, hogy „késés” helyett „törlés”-nek minősül, amennyiben a légi utasokat lényegesen későbbi időpontban (22 órával később), kiegészített járatszám alatt (az eredeti járatszám „A”-val megtoldva) szállítják, és az eredetileg foglalással rendelkező légi utasoknak csak egy – bár jelentős részét szállítják, míg további, eredetileg foglalással nem rendelkező légi utasokat is szállítanak?

Amennyiben a második kérdésre pozitív a válasz:

- 3) A 261/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy a légi járat műszaki hibája és az általa okozott repülésiterv-módosulás rendkívüli körülménynek minősül, (amelyeket minden ésszerű intézkedés ellenére sem lehetett volna elkerülni)?

⁽¹⁾ HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.

2007. szeptember 19-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Svéd Királyság

(C-438/07. sz. ügy)

(2007/C 283/38)

Az eljárás nyelve: svéd

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: L. Parpala, M. Patakia és S. Pardo Quintillán)

Alperes: Svéd Királyság

Kereseti kérelmek

Az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- állapítsa meg, hogy az alperes megsértette az 1998. február 27-i 98/15/EK bizottsági irányelvvel⁽¹⁾ módosított, a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 5. cikkének (2), (3) és (5) bekezdését. A kötelezettségzegést az a tény képezi, hogy a Svéd Királyság 1998. december 31-ig nem tette meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 10 000 lakosgyeenértéknél nagyobb agglomerációk települési szennyvízeinek tisztítótelepeiről érkező, közvetlenül az érzékeny területeken vagy azok vízgyűjtőterületein a befogadó vízbe engedett kibocsátások összessége megfeleljen a 91/271/EGK irányelv 1. mellékletében előírt követelményeknek.
- kötelezze a Svéd Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Svédország 1994-ben valamennyi vizét érzékeny területté nyilvánította. Ezt a besorolást 1998-ban és 2000-ben megerősítette az Európai Közösségek Bizottságánál (a továbbiakban: Bizottság), továbbá jelezte, hogy a kijelölés során az eutrofizációt alkalmazta kritériumként, és az érintett víztestek azok, amelyek meghatározzák a szükséges harmadlagos kezelés típusát.

A svéd hatóságok úgy vélik, hogy a nitrogén eltávolítása nem minősül elengedhetetlennek a 10 000 lakosegyenértéknél (LE) nagyobb és Norrtälje településtől északra található agglomerációkból a Balti-tengerbe érkező kibocsátások esetében. Ezért csak a Norrtälje település és a norvég határ között található part menti területeken került sor a nitrogén eltávolítására. Az említett hatóságok továbbá úgy ítélik meg, hogy a Svédország déli részének központjában található, 10 000 lakosegyenértéknél (LE) nagyobb agglomerációk nitrogén-kibocsátásai nem járulnak hozzá az eutrofizációhoz, mivel egy megfelelő mértékű természetes nitrogén-visszatartás érvényesül a vizeknek a vízgyűjtőterületen történő átfolyása során, a szennyezés forrásától a tengerig.

A Bizottság úgy véli, tudományosan bizonyított, hogy a foszfor és a nitrogén a Balti-tenger eutrofizációjának legfőbb okai. A part menti vizekbe érkező foszfor- és nitrogén-kibocsátás szétterjed a Baltikum többi részében, és a Baltikum vízgyűjtőterületén található belső vizekbe történő kibocsátások hozzájárulnak ehhez az eutrofizációhoz.

Emiatt szükséges, hogy az érintett szennyvíztisztító telepeken általános jelleggel eltávolítsák az olyan szennyvizekben lévő nitrogént, amelyek 10 000 lakosegyenértéknél (LE) nagyobb agglomerációkból érkeznek, és amelyeket közvetlenül az érzékeny területeken vagy azok vízgyűjtőterületein engednek be a befogadó vízbe.

Az a tény, hogy ezeket az intézkedéseket nem tették meg, sérti a 98/15/EK bizottsági irányelvvel módosított 91/271/EGK irányelvet, nevezetesen az 5. cikkének (2), (3) és (5) bekezdését.

(¹) HL L 67., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 27. o.

(²) HL L 135., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.

Az Elsőfokú Bíróságnak (kibővített negyedik tanács) a T-170/06. sz., Alrosa Company Ltd kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. július 11-én hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. szeptember 27-én benyújtott fellebbezés

(C-441/07. sz. ügy)

(2007/C 283/39)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: F. Castillo de la Torre és R. Sauer meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Alrosa Company Ltd

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-170/06. sz. ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletét;
- a Bíróság hozzon végleges döntést az ügyben, elutasítva a T-170/06. sz. ügyben szereplő megsemmisítés iránti kérelmet mint megalapozatlant;
- a Bíróság kötelezze a T-170/06. sz. ügy felperesét a Bizottság részéről abban az ügyben és a jelen eljárásban felmerült költségek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapokra vonatkozó kérelmek:

A Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte az 1/2003 rendelet (¹) 9. cikkét és azt a módot, ahogyan az arányosság elvét e rendelkezés tükrében alkalmazni kell. Másrészt a Bizottság azzal érvel, hogy a kötelezettségvállalás arányosságának vizsgálatakor a megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a 9. cikket, az EK 82. cikk értelmezése során tévesen alkalmazta a jogot, figyelmen kívül hagyta a saját felülvizsgálati jogkörének terjedelmét, eltorzította a vitatott határozat tartalmát és a tényállást, és több ízben elmulasztotta indokolni a döntését.

Az eljárásra vonatkozó kérelmek:

A Bizottság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a felperes meghallgatáshoz való jogának állítólagos megsértésére vonatkozó megállapításai nem kellően indokoltak és továbbra sem világosak, mivel az Elsőfokú Bíróság nem adott egyértelmű magyarázatot arra nézve, hogy a felperes miért ne tudott volna „hatékonyan” válaszolni és jogait „teljes egészükben” gyakorolni. Ezen túlmenően a Bizottság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság jogilag téves mércét alkalmazott, amikor a felperest „érintett vállalkozásnak” minősítette. Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a jogot akkor is, amikor megállapította, hogy a felperesnek lehetőséget kellett volna adni, hogy a De Beersszel együtt újabb közös kötelezettségvállalást ajánljon fel vagy észrevételeket tegyen a piaci szereplőkkel folytatott konzultáció eredményére vonatkozóan, mielőtt a De Beers önálló kötelezettségvállalást tett volna. Ráadásul az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta meg, hogy a felperesnek lehetősége volt-e észrevételei megtételére, miután megkapta a piaci szereplőkkel folytatott konzultáció során tett észrevételek összefoglalóját. Végül a Bizottság fenntartja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megalapozottnak minősítette a felperes első jogalapját, miközben nyitva hagyta azt a kérdést, hogy a felperes meghallgatáshoz való jogának állítólagos megsértése mennyiben befolyásolta a Bizottság döntését.

(¹) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).